

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120354263
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6120354263.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu: SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo – obrazových záznamov, so sídlom Jakubovo námestie 2564/14, 813 48 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, IČO: 17 310 598, zastúpený: LEGAL CARTEL s. r. o., so sídlom Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 677 175, proti žalovanému HVIEZDA II, s. r. o., so sídlom Bottova 3, 010 01 Žilina, IČO: 36 412 546, o zaplatenie 1.012,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7Ca/3/2020-301 z 10. októbra 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu proti výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 276,- € s prísl. o d m i e t a.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti II. výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti o 82,80 € s prísl. zamietol a v závislom III. výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania p o t v r d z u j e.
- III. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom čiastočne vyhovel žalobe o zaplatenie 1.012,- € s prísl., ktoré si uplatňoval žalobca ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 169 ods. 4 písm. b) zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon (ďalej aj „Autorský zákon“ alebo „AZ“) v prospech nositeľov práv, ktorých zastupuje (nárok na primeranú odmenu výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov podľa § 27 ods. 1, 2, § 99 ods. 1, 2, a § 110 a § 119 Autorského zákona). Výšku bezdôvodného obohatenia vyčíslil žalobca ako sumu rovnajúcu sa odmene podľa vlastného sadzovníka platného na rok 2019, časť „E“ diskotéky, tanečné zábavy, jednorázové podujatia sumou 1.012,- € na rok tvrdiac, že žalovaný vo svojej prevádzke s kapacitou 51 – 100 osôb v roku 2019 dva krát do týždňa organizoval pravidelne opakujúce sa podujatia, prostredníctvom ktorých dochádzalo k použitiu hudobných diel ich verejným prenosom. Po doplnení dokazovania v súlade s pokynom odvolacieho súdu v uznesení sp. zn. 17C/46/2021 z 28. apríla 2022 (ďalej aj „zrušujúce uznesenie“), súd prvej inštancie zistil, že žalovaný vo svojom bare s názvom A., na adrese B. X C. D. pravidelne uskutočňoval verejné podujatia s reprodukovanou hudbou s typovým zaradením diskotéka, avšak iba vo frekvencii 1x týždenne v piatok a bar má kapacitu 50 osôb. Tieto skutočnosti boli preukázané hromadnými licenčnými zmluvami uzatvorenými s organizáciou kolektívnej správy SOZA (ďalej aj „OKS SOZA“) z 29. 06. 2018 na dobu neurčitú, ktorými bol žalovanému Slovenským ochranným zväzom autorským pre práva k hudobným dielam (SOZA) udelený súhlas – licencia na použitie hudobných diel ich verejným vykonaním a verejným prenosom v rámci hudobných produkcií,

podujatí s reprodukovanou hudobnou produkciou a ich verejným prenosom a technickým prevedením. OKS SOZA vyúčtovala žalovanému autorskú odmenu za licenciu na verejné použitie hudobných diel v celkovom počte 52 krát za celý rok 2019. Hromadnou licenčnou zmluvou a faktúrami vystavenými organizáciou kolektívnej správy SOZA žalovanému mienil žalobca preukázať počet uskutočnených podujatí v bare žalovaného v roku 2019 a dôvodnosť vlastného nároku uplatneného v tomto konaní titulom bezdôvodného obohatenia práve vo výške 1.012,- €. Súd prvej inštancie konštatoval, že počet podujatí – diskoték reálne uskutočnených žalovaným v roku 2019 z uvedených dôkazov nijako nevyplýval. Žalobca tak vykonaným dokazovaním nepreukázal, že žalovaný v roku 2019 uskutočnil 104 diskoték tak, ako to tvrdil v žalobe. K úvahám, ktoré viedli prvoinštančný súd k rozhodnutiu, tento uviedol, že na základe hromadnej licencie udelennej SOZA bol žalovaný oprávnený uskutočňovať diskotéky len v piatky. Licencia vo svojej podstate znamená udelenie práva na používanie predmetov ochrany za licenčnú odmenu. V akom rozsahu používateľ po získaní licencie toto právo reálne využíva, je vo vzťahu k licenci samotnej nepodstatné. Podstatou licencie je totiž právo a nie povinnosť používať predmety ochrany. Licenčná odmena je odmenou za získanie práva používať predmety ochrany a nie za ich reálne používanie alebo počet ich použití. Práve z tohto dôvodu sa licenčná odmena spravidla stanovuje paušálnou sumou, keďže iný spôsob určenia výšky licenčnej odmeny objektívne nie je možný. Vzťahujúc uvedené na predmet konkrétneho prejednávaneho sporu, súd prvej inštancie uviedol, že aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa spravidla uplatňuje vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva. Vyplýva to z ust. § 442a ods. §2 a § 458a zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“). Ak teda žalobca považuje za zvyčajnú odmenu a zvyčajne jednotlivým kategóriám prevádzok určuje v prípade uzatvorenia zmlúv odmenu stanovenú paušálnou sumou podľa sadzovníka, ktorý si sám zostavil, potom aj výška bezdôvodného obohatenia sa má s poukazom na § 442a a § 458a OZ takto zisťovať. V sadzovníku odmien žalobcu je uvedené, že pri subjektoch, ktoré sú oprávnené uskutočniť 104 diskoték za rok pre 51 – 100 osôb, považuje žalobca za primeranú odmenu sumu 1.012,- €, avšak pri subjektoch oprávnených uskutočňovať len 52 diskoték za rok pre 50 a menej osôb, považuje za primeranú odmenu 276,- €.

1.1 Ak podľa sadzovníka odmien by subjekty s kapacitou baru 50 osôb zaplatili za verejné podujatia s reprodukovanou hudbou 1x za týždeň premeranú odmenu 276,- €, je žaloba voči žalovanému dôvodná len do tejto výšky (230,- € bez DPH, 276,- € s DPH). Na úkor interpretov a výrobcov zvukových a zvukovo – obrazových záznamov zastupovaných žalobcom sa v roku 2019 obohatil žalovaný len o sumu 276,- €, preto len túto sumu priznal súd prvej inštancie žalobcovi a vo zvyšku žalobu zamietol. Obvyklosť odmeny sa aj podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. z. II. ÚS 101/2011 posudzuje podľa toho, za akú odmenu v čase neoprávneného zásahu do práv autorov žalobca obvykle poskytoval licenciu iným užívateľom. Žalobca v konaní netvrdil a nebolo ani predmetom dokazovania, či žalovaný vykonáva verejný prenos zaznamenaných výkonov a zvukových záznamov vo svojej prevádzke, ako to predpokladá časť „A“ sadzovníka odmien. V konaní sa súd prvej inštancie zaoberal len tým, či žalovaný organizuje diskotéky, zábavy a jednorázové podujatia tak, ako je to predpokladané v časti „E“ sadzovníka odmien.

1.2 Právo na úroky z omeškania vzniklo žalobcovi podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 5,00 % ročne od 01. 05.2020, t. j. odo dňa nasledujúceho po lehote na plnenie určenej vo výzve zo strany žalobcu, až do zaplatenia.

1.3 O povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), podľa pomeru úspechu strán sporu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie podľa výslovného textu odvolania napadol v celom rozsahu žalobca, avšak podľa obsahu smeruje jeho odvolanie len proti II. výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, kde sa domáha žalobca priznania ďalších 82,80 € aj s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne z tejto sumy od 01. 05. 2020 do zaplatenia tak, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 358,80 € aj s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 01. 05. 2020 do zaplatenia. Žalobca vytýka súdu prvej inštancie, že z predložených dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď ustálil, že žalovaný sa na úkor výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukovo – obrazových záznamov zastúpených žalobcom obohatil najviac o sumu 276,- €, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. Súd prvej inštancie mal k dispozícii hromadné licenčné zmluvy uzavreté medzi OKS SOZA a žalovaným dňa 26. 08. 2018, v ktorých je rozsah licencie vymedzený pre prevádzku žalovaného s názvom A. A., so sídlom B. X, C. D. tak, že ide o bar s kapacitou 50 osôb s plochou prevádzky 96 m² s jedným kusom technického zariadenia umožňujúceho reprodukciu zvuku aj obrazu s uhlopriečkou nad 120 cm a jedným kusom

technického zariadenia umožňujúceho reprodukciu zvuku. Licencia bola udelená na spôsob použitia: podujatie s reprodukovanou hudobnou produkciou typu DJ pre pravidelne opakovanú produkciu od 26. 08. 2018 v piatok od 19.00 do 03.30 hod. v prevádzke. OKS SOZA fakturovala žalovanému na základe hromadnej licenčnej zmluvy oprávňujúcej žalovaného použiť predmety ochrany pri verejných podujatiach s reprodukovanou hudobnou produkciou typu DJ kvartálne v počte 13x, spolu 4x13 = 52 podujatí. Ak súd prvej inštancie tvrdí, že vychádzal zo sadzobníka predloženého žalobcom, potom žalobca nerozumie, z akého dôvodu opomenul súd prvej inštancie vziať v rozsudku do úvahy podmienku uvedenú v sadzobníku v časti „E“ „ročný paušál je možné použiť len v prípade podpisu zmluvy na celý kalendárny rok, t. j. od 01. 01. – 31. 12. a iba vtedy, ak SLOVGRAM neviduje žiadne pohľadávky po splatnosti voči zmluvnej strane“. Pokiaľ má žalovaný licenciu na usporadúvanie podujatí s hudobnou produkciou každý piatok, za čo mu OKS SOZA v roku 2019 vystavila 4 faktúry za 13 podujatí kvartálne, potom vychádzajúc z časti „E“ sadzobníka žalobcu za rok 2019 a dokumentov predložených OKS SOZA, má súd prvej inštancie pri preukázanej kapacite prevádzky žalovaného do 50 osôb určiť primeranú odmenu podľa časti „E“ sadzobníka žalobcu za rok 2019 „diskotéky, tanečné zábavy, jednorázové podujatia“ ergo v sume 6,90 € x 52 jednorázových podujatí, t. j. 358,80 € s DPH. V prvom rozsudku sám súd prvej inštancie zdôraznil, že ročný paušál zo sadzobníka je možné použiť len v prípade podpisu zmluvy na celý kalendárny rok a iba vtedy, ak SLOVGRAM neviduje žiadne pohľadávky po splatnosti voči zmluvnej strane. Od tohto názoru sa súd prvej inštancie bez náležitého vysvetlenia odchyľil. Nie je pravdou, že žalobca považuje sumu 276,- € za primeranú odmenu. Vo svojom vyjadrení z 20. júla 2021 žalobca uviedol, že sadzobník slúži ako východisko pre určenie obvyklej odmeny, ktorú by bol žalovaný povinný uhradiť, keby zmluvu uzavrel. Nakoľko však žalovaný neoslovil žalobcu o uzatvorenie zmluvy, žalobca iba predpokladal splnenie podmienok v sadzobníku pre ročný paušál. Ak medzi žalobcom a žalovaným zmluvný vzťah nevníkol, nie je možné pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia v zmysle sadzobníka žalobcu aplikovať ročný paušál. Ak si žalovaný zaplatil u OKS SOZA možnosť usporiadať podujatia s hudobnou produkciou v počte 52x, znamená to, že 52x mal právo použiť aj predmety ochrany, ktorých kolektívnu správu vykonáva SLOVGRAM. Pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal iba z hromadných licenčných zmlúv uzavretých s OKS SOZA a faktúry vystavené OKS SOZA nepovažoval za relevantné, nemal dostatok skutkových podkladov na posúdenie, či aj OKS SOZA účtovala žalovanému na základe ročných paušálov vyplývajúcich z jeho sadzobníkov. Súd prvej inštancie teda nemal preukázané, že žalobcovi priznáva nárok v „rovnakom rozsahu“, ako vznikol na základe hromadných licenčných zmlúv OKS SOZA.

2.1 Záverečný návrh žalobcu znel, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 358,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 01. 05. 2020 do zaplatenia, uložil mu povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 29,10 % a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb – písomné podanie na súd vychádzajúc z hodnoty sporu 1.012,- € (úkon 61,41 € + režijný paušál 11,60 €, 20 % DPH 14,61 €, spolu 87,65 €).

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Žalobca tromi rôznymi spôsobmi vymedzil rozsah svojho odvolania. V časti B. odvolania uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda v celom rozsahu, v časti D. tvrdí, že súd prvej inštancie mal určiť výšku bezdôvodného obohatenia sumou 358,80 € s DPH a takto navrhuje zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti E., aby odvolací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 358,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 01. 05. 2020 do zaplatenia, ale pokiaľ žiada priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania, za predmet odvolacieho konania považuje sumu 1.012,- €, z ktorej vypočítava výšku tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby.

4.1 Podľa § 355 ods. 1 C. s. p. proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie môže podľa § 359 C. s. p. podať len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Toto ustanovenie vyjadruje tzv. subjektívnu prípustnosť odvolania. Subjektívna prípustnosť odvolania je spojená s existenciou ujmy spôsobenej odvolateľovi napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu posudzuje odvolací súd výlučne z procesného hľadiska s ohľadom na znenie výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobca nie je dotknutý na svojich právach výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo jeho žalobe čiastočne vyhovie, preto nie je subjektívne oprávnený napadnúť tento výrok odvolaním. Odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. b) C. s. p. proti I. výroku rozsudku okresného súdu odvolací súd odmietol.

4.2 Žalobca nenapáda ani celý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá až do výšky istiny 736,- € a prísľušenstva 5,00 % ročného úroku z omeškania z tejto sumy od 01. 05. 2020 do zaplatenia, keď podľa návrhu v odvolaní žiada, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 358,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 358,80 € od 01. 05. 2020 do zaplatenia. Predmetom odvolacieho konaia je teda len zaplatenie ďalších 82,80 € istiny (358,80 € - 276,- € = 82,80 €) a úrokov z omeškania zo sumy 82,80 € vo výške 5,00 % ročne od 1. mája 2020 do zaplatenia.

5. Krajský súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 ods. 1 C. s. p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) z dôvodu, že dôkazy vykonané súdom prvej inštancie boli postačujúce pre správne zistenie skutkového stavu, nebolo potrebné ich zopakovať ani doplniť, a to v rozsahu určenom žalobcom v odvolaní v súlade s § 380 ods. 1 C. s. p. a správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie skúmal len s ohľadom na žalobcom uplatnený odvolací dôvod, ktorým je podľa § 379 C. s. p. viazaný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vecne správne vo výrokoch aj dôvodoch, preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v časti II. výroku a vo výroku III. potvrdil.

6. Spor začal 6. augusta 2020, kedy žalobca doručil Okresnému súdu Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom uviedol, že vlastnou kontrolnou činnosťou zistil, že žalovaný v priestoroch svojej prevádzky A. bar na adrese B. X C. D. disponoval technickým zariadením, prostredníctvom ktorého dochádzalo k vykonávaniu verejného prenosu zaznamenaných výkonov, zvukových záznamov a audiovizuálnych záznamov, žalovaný si však nespĺnil svoju povinnosť uhradiť výkonným umelcom a výrobcom zvukových a audiovizuálnych záznamov primeranú odmenu vo výške 1.012,- € určenú podľa sadzobníka ako druh prevádzky krátkozvuková rozloha v m² s ročným paušálom vo výške 1.012,- € za obdobie od 01. 01. 2019 do 31. 12. 2019 podľa bodu „E“ sadzobníka žalobcu s názvom diskotéky, tanečné zábavy a plesy. Pre účely priznania úrokov z omeškania preukazoval, že výzvou na úhradu primeranej odmeny z 21. 04. 2020 žiadal žalovaného uhradiť sumu 1.012,- € do 30. apríla 2020. Právo na uplatnenie tohto nároku odôvodňoval žalobca svojim postavením ako organizáciou kolektívnej správy, ktorá je podľa § 169 ods. 4 Autorského zákona povinná domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo náhrady škody. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom okrem iného namietal, že ho žalobca zaradil do nesprávnej kategórie prevádzky podľa sadzobníka. Vo vyjadrení k odporu žalovaného obhajoval žalobca nárok uplatnený v konaní tak, že žalovaný v roku 2019 pravidelne usporadúval diskotéky, tanečné zábavy i jednorazové podujatia (vianočné večierky), o čom svedčia verejne dostupné príspevky zverejnené na facebookovej stránke žalovaného, preto sa od žalovaného domáha vydania bezdôvodného obohatenia rovnajúceho sa ročnému paušálu podľa sadzobníka žalobcu na rok 2019 za 104 podujatí ročne s kapacitou 51 až 100 osôb. V tomto vyjadrení navrhol žalobca vyžiadať od OKS SOZA hromadnú licenčnú zmluvu a faktúry o odmene za licenčnú zmluvu a to za účelom preukázania tvrdenia žalobcu o počte uskutočnených podujatí v bare žalovaného v priebehu roka 2019. Účelom vykonania dokazovania listinami hromadnou licenčnou zmluvou uzavretou s OKS SOZA a faktúrami o účtovaní odmeny za licenciu mal byť preukázaný len počet žalovaným usporiadaných akcií v roku 2019, pri ktorých použil predmety ochrany spravované žalobcom, účelom vykonania dokazovania týmito listinami nebolo zistiť (ani súd prvej inštancie nezistoval), akým spôsobom bola výška licenčnej odmeny určená OKS SOZA. Vykonanie dôkazu sadzobníkom OKS SOZA žalobca nenavrhol. V ďalšej písomnosti sa žalovaný bránil proti zaradeniu do kategórie sadzobníka žalobcu pod písmenom „E“ aj tým, že žalobca vo svojom sadzobníku upozorňuje, že ročný paušál je možné použiť len v prípade podpisu zmluvy na celý kalendárny rok a v prípade, ak žalobca neeviduje žiadne pohľadávky po splatnosti voči zmluvnej strane a žalobca eviduje proti žalovanému neuhradenú pohľadávku, ktorú vymáha v konaní na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 19Up/12/2020. Dožadoval sa, aby bol zaradený do kategórie „A“ ako bar ozvučený technickým zariadením bez obsluhy DJ-om a podľa rozlohy ozvučenej plochy. Rozsudkom č. k. 17Ca/3/2020-122 z 19. apríla 2021 zamietol súd prvej inštancie žalobu majúcu za to, že uplatnený nárok nie je dôvodný, keď nebolo v konaní preukázané, že žalobca uskutočňoval verejné podujatia s hudobnou produkciou v takom rozsahu, ako to tvrdí žalobca a priznaniu bezdôvodného obohatenia vo výške ročného paušálu báni aj poznámka v sadzobníku žalobcu o tom, že ročný paušál je možné použiť len v prípade podpisu zmluvy na celý kalendárny rok a ak žalobca neeviduje žiadne pohľadávky po splatnosti voči zmluvnej strane. Po zrušení tohto rozhodnutia OKS SOZA predložila súdu prvej inštancie dohodu o urovnaní uzavretú medzi OKS SOZA a žalovaným o vyporiadaní nárokov z titulu primeranej odmeny za použitie chránených hudobných diel v období od 01. 12. 2017 do 23. 06. 2018 pri pravidelne opakovaných hudobných produkciách každý piatok, hromadnú licenčnú zmluvu

oprávňujúcu žalovaného v období od 29. 06. 2018 pri pravidelne opakovaných hudobných produkciách vždy v piatok použiť chránené hudobné diela. Počet osôb povolený pre priestor konania hudobnej produkcie podľa hromadnej licenčnej zmluvy bol určený nad 50. Vo vyjadrení z 20. júla 2021 na č. I. 215 spisu žalobca (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) k námietke žalovaného, že nesprávne od neho žalobca požaduje primeranú odmenu podľa bodu „D“ sadzobníka (správne „E“ sadzobníka - poznámka odvolacieho súdu) platného na rok 2019, keď podmienkou pre platbu ročným paušálom je uzavretie zmluvy na celý rok a neexistencia nezaplatenej pohľadávky, žalobca uviedol, že sadzobník slúži ako východisko pre určenie obvyklej odmeny, ktorú by bol žalovaný povinný uhradiť, keby zmluvu uzavrel. Vzhľadom na periodicitu konaní podujatí dva krát týždenne si žalovaný (správne žalobca - poznámka odvolacieho súdu) uplatnil ročný paušál, pri výpočte ktorého vychádzal z príslušného sadzobníka, alternatívou by však bolo napočítanie jednotlivých podujatí podľa sadzby za jedno podujatie. Takýto výpočet podľa sadzby za jedno podujatie by však predstavoval o niečo vyššiu sumu ako tú, ktorú si v zmysle sadzobníka uplatňuje žalobca. Uplatňovanie nižšej sumy je teda v tomto prípade výhodnejšie aj pre žalovaného.

7. Sadzobník žalobcu platný na rok 2019 je žurnalizovaný v kópii na č. I. 70 spisu. Sadzobník obsahuje označenie prevádzok časti „A“, ubytovacie zariadenia v časti „B“, dopravné prostriedky v časti „C“, priestory pre zamestnancov v časti „D“, diskotéky, tanečné zábavy, jednorazové podujatia v časti „E“. Za jednorazové podujatia sa podľa sadzobníka žalobcu považujú cvičenia s hudbou (aerobik, zumba a podobne), športové, exhibičné podujatia s hudobnou zložkou ako súčasťou športového, resp. iného výkonu, trhy, burzy, príležitostné podujatia a verejné zhromaždenia. Diskotéky, tanečné zábavy a plesy sú zaradené do kategórie „E“, pri ktorých sa môže vyrubiť jednorazový poplatok pri počte do 50 osôb sadzbou 6,90 € s DPH alebo ročný paušál za pravidelne sa opakujúce podujatia pri počte 50 osôb jeden krát týždenne vo výške 276,- € s DPH a pri počte 51 - 100 osôb dva krát týždenne vo výške 1.012,- €. Žalobca si uplatňoval bezdôvodné obohatenie vo výške ročného paušálu za pravidelne sa opakujúce podujatia pri počte osôb 51 až 100 a dva krát sa opakujúce podujatia, avšak súd prvej inštancie z dôkazov pred ním vykonaných zistil, že kapacita prevádzky žalobcu umožňuje účasť len 50 osôb a opakujúce sa podujatia sa uskutočňovali iba jeden krát týždenne. Za takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie správne určil výšku bezdôvodného obohatenia podľa sadzobníka žalobcu v časti „E“ sumou 276,- € pri jednom podujatí týždenne s počtom osôb 50. Diskotéky uskutočňované pravidelne každý týždeň možno považovať za pravidelne sa opakujúce podujatia.

8. Autorský zákon v § 169 ods. 4 písm. b) ukladá povinnosť organizácii kolektívnej správy domáhať sa vo vlastnom mene v prospech nositeľov práv nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo náhrady škody. Výšku bezdôvodného obohatenia, či škody neupravuje. Na určenie výšky škody a bezdôvodného obohatenia je potrebné použiť všeobecný predpis, Občiansky zákonník, ktorý v § 458a upravuje ako vyčíslieť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady za porušenie práva duševného vlastníctva. Ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie sa inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ust. § 442a ods. 2.

9. Podľa § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva, ktoré môže byť predmetom licenčnej zmluvy, výška náhrady škody, ak ju nemožno určiť inak, určí sa najmenej vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva; to sa primerane vzťahuje aj na práva duševného vlastníctva, ktoré môžu byť predmetom prevodu.

10. Priznaniu bezdôvodného obohatenia vo výške rovnajúcej sa paušálnej sume, ktorú by používatelia predmetov ochrany zaplatili pri uzavretí licenčnej zmluvy nebráni poznámka v sadzobníku žalobcu vzťahujúca sa k časti „E“ sadzobníka, pretože súd prvej inštancie nerozhodoval o licenčnej odmene v zmluvnom vzťahu, ale o výške bezdôvodného obohatenia, ktoré sa podľa ustálenej judikatúry k § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka určí ako suma rovnajúca sa primeranej odmene podľa sadzobníka. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že ak žalovaný uskutočňoval verejné akcie s reprodukovanou hudbou pravidelne, bolo namieste určiť výšku bezdôvodného obohatenia podľa tej časti sadzobníka žalovaného, ktorá určuje paušálnu náhradu za pravidelne sa opakujúce podujatia, keďže sadzobník odmieta žalobcu zohľadňuje rôzne spôsoby použitia predmetu ochrany a v závislosti od nich určuje primerané sadzby odmieta. Pri opakovaných podujatiach by sa určila licenčná odmena vo forme ročného paušálu, preto bolo namieste určiť aj výšku bezdôvodného obohatenia týmto spôsobom. Za obvyklú odmenu za získanie licencie podľa § 442a OZ je potrebné považovať odmenu podľa

príslušnej časti sadzobníka žalobcu. Tento názor vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/7/2022 z 22. 03. 2022, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/177/2019, voči ktorému Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného rozsudkom z 28. 02. 2023 sp. zn. 1Cdo/259/2021 zamietol.

11. Odvolanie žalobcu proti časti zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku nebolo dôvodné. Skutkový stav zistil súd prvej inštancie správne a podriadil ho aj pod správne ustanovenia zákonov. Ak žalobcovi nevznikol nárok na doplatenie istiny vo výške 82,80 €, nebolo možné vyhovieť odvolaniu ani v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy od 1. mája 2020 do výške 5,00 % ročne.

12. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v III. výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania je v súlade s výsledkom sporu a právnou úpravou náhrady trov konania podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, preto aj v tejto časti bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený ako vecne správny.

13. Podľa výsledku odvolacieho konania by nárok na náhradu trov odvolacieho konania za použitia § 255 ods. 1 a analogického použitia § 256 ods. 1 C. s. p. prináležal žalovanému, ktorému však podľa obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018 (R 72/2018), ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. Žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, len z tohto dôvodu mu náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola.

14. Na záver považuje odvolací súd za potrebné upozorniť súd prvej inštancie na chybu v záhlaví rozsudku, kde je nesprávne uvedené IČO žalovaného 36 677 175, ktoré je priradené spoločnosti zastupujúcej žalobcu LEGAL CARTEL s. r. o., IČO žalovaného je 36 412 546. Túto zrejmu chybu musí súd prvej inštancie opraviť postupom podľa § 224 C. s. p. Chyba v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie nebránila odvolaciemu súdu vecne rozhodnúť o odvolaní žalobcu.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).